

J. LLOVET & N. GÓMEZ LLAUGER, *Francesco Petrarca. Elogi a la vida solitària*, Angle Editorial, Barcelona, 2011, 155 pp. [ISBN: 978-84-15002-25-3]

Els professors Llovet i Gómez Llauger ens presenten la traducció catalana parcial de l'*Elogi de la vida solitària* de Francesco Petrarca, precursor de l'Humanisme italià, un dels clàssics de la literatura renaixentista i gran coneixedor dels textos de l'antiguitat.¹ L'obra es divideix en dues parts: una àmplia introducció elaborada pel professor Llovet i la traducció catalana del text de la professora Gómez Llauger.

A la introducció (pp. 11-36), interessantíssima i perfectament concebuda, es destaca el paper de Petrarca com a impulsor del primer Humanisme i es fa una detallada repassada per les seues dades biogràfiques principals. Dins de la introducció també s'analitza el contingut i el context literari de l'*Elogi de la vida solitària* (pp. 22-33), obra adreçada a Philippe de Cabassoles, bisbe de Caumont, i originalment escrita en llatí (*De vita solitaria*). L'autor destaca la perfecta harmonia en que conviuen al text de Petrarca els *exempla* i les cites d'autors del món clàssic, amb els del món bíblic i els primers escriptors cristians —tret característic i distintiu del moviment humanista que dominà el panorama cultural europeu a partir d'aquesta època—. Per últim, per acabar amb la introducció es fa una petita menció a les condicions del text, tot advertint al lector que en realitat no es tracta del text complet original, sinó només d'una selecció de passatges del prefaci, i dels dos primers llibres.

Quant a la traducció de la professora Gómez Llauger (pp. 41-155) no podem sinó elogiar la seua excel·lència i reconèixer el gaudi que produeix al lector. Els ensenyaments de Petrarca a aquest tractat són un tema d'actualitat si pensem a l'individualisme que impera i regna a les societats modernes, tot i que el seu punt de vista seria força impensable des de la nostra concepció moderna en alguns aspectes delicats com el sexe i els plaers. L'italià elogia

---

¹ Només aportarem una sèrie de títols bibliogràfics bàsics sobre Petrarca i la seua relació amb l'humanisme: C.E. Quillen, *Rereading the Renaissance: Petrarch, Augustine and the language of Humanism*, Michigan, 1998. G. Cappelli, *L'umanesimo italiano da Petrarca a Valla*, Roma, 2010. M. Pellegrini, *Religione e umanesimo nel primo Rinascimento: da Petrarca ad Alberti*, Milano, 2012.

la vida solitària i recorda un bon grapat de personatges des de la filosofia llatina com Horaci a l'hagiografia cristiana, cas d'Antoni, o dels monjos biografiats per Jeroni que seguiren els seus passos, passant pels grecs i pels textos bíblics. Dèiem que era un text d'actualitat i és que el plany de l'humanista lamentant-se del seu temps i confessant fins i tot haver volgut nàixer en una altra època diferent (I 9, 23-24; p. 74-75), és una cantarella que avui dia sona i ressona per tot arreu. Mentrestant, mentre tot es soluciona, potser no siga del tot adient passar-se a la vida solitària com recomanava Petrarca, sinó més aviat gaudir d'aquesta traducció seua i de l'estudi introductorí previ per tal de saber més encara sobre un dels màxims exponents del *trecento* italià i trobar la felicitat, més que a la vida solitària, a la lectura íntima i assossegada d'aquesta obreta.—ÁNGEL NARRO SÁNCHEZ. *Universitat de València*.